

Tussen woord en daad

Eerste druk, juni 2012

© 2012 Anja Raes

ISBN: 978-90-484-2491-7

NUR: 306

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Anja Raes

**Tussen woord
en daad**

Ouderdom

Heb jij ook al gemerkt dat er
zoveel dood in ouderdom zit?
Grijze haren worden gedekt van voorhoofd tot nek.
Potloodlijn vervangt het bosje haren boven de ogen.
Wachtend tot je lijnen net iets anders gaan plooien
en zich als rimpels gaan vertonen.
Lippenrood en blusher om haar levenslust te herontdekken.
Kunstgebit vervangt het kauwend gedeelte
zodat het slikken net iets makkelijker gaat.
Lichaam afgedragen, handen verroest,
wachtend op de zuster die dit oudje duwen moet
recht in de sluizen van het verval.

Ergens tussen toen en nu

Vroeger is voorbij.

Uitgewist.

Geen enkele uitleg gewenst.

Onrust staat garant voor het meisje liggend in haar ledikant.

Op zoek naar evenwicht.

Verloren gelopen in een doolhof van het nimmer zijn.

Tranen suikerzoet als marsepein.

Mond verdroogd door stilte en eenzaamheid.

De schaduwzijde van afscheid nemen en het niet kunnen zijn.

Zij is het toonbeeld van kwetsbaarheid.

Ze is de wervelwind dat tussen de lakens waait.

Wachtend tot het zwijgen wordt gehoord

en haar schaamteloos doet balanceren op een koord.

Treurnis...

Ergens tussen de liefde en de leegte
schuilt er een oorverdovend lawaai
van hollende mensen en ijskoud gegil.
Schrijnende beelden staan voor eeuwig
in onze ooghoeken gegrift.
Het is bittere smart en verdriet dat men in
vele kamers achterliet.

Slotrede

Een allerlaatste pleidooi
stilletjes worden de kaarten geschud,
niets overhaast.
Wat moet je ego nog met al dat gepraat?
Zal je een leider of meeloper zijn,
doorheen het spreken ziet men de zwakheden niet.
Wijze woorden blijven onbesproken.
Een knipoog, handjes schudden en schouderklopjes.
Allemaal gebluf, van joker tot marionet.
Van leeman tot nar doe je ze wisselen van kar.
Jammer dat deze rijden moet in voor en tegenspoed.
Wachtend op de held die alles besturen moet.

Woorden

Radeloos staren
beeltenis lijkt te sterven
op het blad
dat onze zinnen dragen.
Deuren worden dichtgegooid
zonder meer.
Ijskoude woorden bevroren
de vele blikken
dat het huilen moet verbieden.
Parels nestelen zich moedeloos op
haar wijnrode lippen.
Gal spuugt tot het zuur opbreekt.
Je zal maar beter een analfabeet wezen.

Golfbreker

De zee was niet diep genoeg
toch waren onze woorden
verdrongen doorheen de golven
van het zand.

IJskoude handen bekleden de wand.
Ogen rood, lippen verwaterd.

Tafel gedekt voor twee.
Zoals klei kneed je onze 'zijn' weer tot één.

Luchtkastelen worden zandkastelen.
Meren worden rivieren,
doorheen de stormen van de pijn.

Bedankt om niet alleen een herinnering
maar een golfbreker te zijn.